

terrorkrig, som islamiske kræfter førte ind i Dagestan, og som med en vis ret kaldte Rusland på banen.

Så jeg kan ikke se, at der overhovedet er mulighed for nogen løsning i den forstand. Jeg kan ikke se, at Tjetjenien overhovedet er i stand til at skabe et samfund, som kan fungere som samfund. Derfor synes jeg virkelig, det er et utrolig vanskeligt spørgsmål, og den frelstthed, hvormed man kan stå og dadle Rusland i den situation, forekommer mig ubehagelig og forløjet.

Jeg synes, det er et uløseligt problem, og jeg kan ikke se andet, end at man så vidt muligt må prøve at holde begge parter fast på, at der skal være en form for lov i landet. Men det består også i, at man siger til tjetjenerne: Kan I så se at lægge jeres stil om, sådan at I ikke fortsætter med den der islamiske mission, som jo fører til, at I ligger i krig med hele jeres omverden.

Kort sagt: Problemet er vanskeligt.

Der var flere problemer, der blev stillet spørgsmål om. Jeg beklager, at jeg ikke har nået at svare på det hele. Nu lyser lampen rødt. Hr. Søren Søndergaard har jeg delvis svaret, så jeg synes, det begynder at tynde ud i det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår Dansk Folkepartis position. Det er klart, hvad der bliver sagt. Derfor forstår jeg heller ikke, hvorfor Dansk Folkeparti er medfor-slagsstiller af det forslag til vedtagelse, som er blevet fremsat her.

Eller sagt på en anden måde: Hr. Søren Krarup har underskrevet en tekst, hvor der står, at Folketinget henviser til vedtagelsen om konflikten i Tjetjenien fra den 4. april 2002. Hvad er det præcis, man henviser til? Alt, hvad der står dér, er noget, som hr. Søren Krarup heroppefra har erklæret for at være forløjet og oven i købet for at være socialistisk snak, hvor man prædikede menneskerettigheder.

Der synes jeg, at hr. Søren Krarup er inkonsekvent. Der synes jeg ikke, at hr. Søren Krarups argument hænger sammen. Der synes jeg, at hr. Søren Krarup næsten har kapituleret for socialistmen.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu kunne jeg jo være lige så røget, som hr. Søren Søndergaard er speget, og stille ham det spørgsmål: Når hr. Søren Søndergaard er så svag for menneskerettighederne, har hr. Søren Sønder-

gaard så dermed sagt ja til Stalins grundlov af 1936?

Kl. 18.00

Men jeg vil sige til hr. Søren Søndergaard, og det ligger også i sagens natur og i det, jeg har sagt tidligere, at med menneskerettigheder mener jeg retssamfund. Der mener jeg frihed under ansvar og lov og ret. Det er min definition af menneskerettigheder. Den er ganske vist i modsætning til den ideologisk missionerende, men det er den forståelse af menneskerettigheder, jeg taler for, og det er i den sammenhæng, at jeg er medunderskriver af det forslag til vedtagelse, som er fremsat, og som bliver vedtaget i morgen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så går vi videre i ordførerrækken, fru Gitte Seeberg.

Gitte Seeberg (KF):

Situationen i Tjetjenien er set med alles øjne forfærdelig. Landet ligger efter år i krig med russerne i ruiner. Mange har mistet deres nærmeste. Der befinder sig et meget stort antal internt fordrevne i Tjetjenien, og i naborepublikken Ingusjetien er der mere end 100.000 flygtninge, hvoraf mange lever under kummerlige kår.

Internationale organisationer arbejder både i og uden for Tjetjenien med nødhjælp i stort omfang. Mange mennesker er efter mange års krig afhængig af den nødhjælp, der kan tilbydes dem. Fra dansk side bidrager vi også.

Der er ingen nemme løsninger på den vanskelige konflikt i Tjetjenien. Men det står også helt klart, at en løsning mellem Rusland og Tjetjenien nødvendigvis må være en politisk løsning. En militær løsning er ingen løsning.

Der har været en vis opblødning på vej. Russerne har taget skridt til retsforfølgning af nogle af de russere, der har været med til grove overgreb på den tjetjenske befolkning, men det er ikke i noget videre omfang i alt fald ikke i forhold til, hvad der rent faktisk er foregået i landet.

Det forfærdelige terrorangreb i teateret i Moskva i oktober måned har naturligvis ikke haft nogen gavnlige virkning på den politiske situation. Det har kun trukket fronterne yderligere op og lagt et internt pres på præsident Putin. Men det kan ikke og må ikke blive et alibi for russernes fremfærd i Tjetjenien.

Russerne er naturligvis i deres gode ret til at lede efter terrorister i Tjetjenien. Ulykkeligvis ty-